pilisſed Talled peawad ſinnul Palgaks ollema, ſiis teggid nemmad keik täppilisſed, ja kui ta ütles: need lappilisſed; ſiis teggid nemmad keik lappilisſed Talled.

§. 197. Ta räkis neile ka ülles, mis Käsks ta Jummalalt olli ſanud, ſeält ärramiñna keige omma Warrandusſega (§. 195.) Temma Naeſed heitſid temmaga warſi ühte Nousse, ja ütleſid: eks meie olle kui wõõrad Innimesſed ommaſt Issaſt arwatud? ta on meid otſe ärramünud, ja ikka meie Omma ärraſõnud —; keik mis Jummal ſinnule on üttelnud, ſedda te!

§. 198. Jakobbil juhtus ſe Önneks, et Laban olli kauniſt kaugele Koddunt ärralãinud, omma Lambaid nũtma. Jakob wõttis ſiis Kätte, ja panni ommad Lapſed ja ommad Naeſed Kammelide ja ſatis keik ommad Lojusſed, ſured ja pisſokesſed, mis ta enneſele olli joudnud ſada Meſopotamia Maal, ſeält ärra, ja keik omma Warranduſt, mis ta enneſele olli kokkopannud, et ta piddi minnema omma Jeſa Iſaaki jure jälle Kanaani-Male (§. 173.). Ja et Rael olli Jakobbilt õppinud, Jehowat, ſedda elawat Jummalat auuſtama, ſiis wõttis temma ſallaja need Terawi-Kujud ärra, mis temma Jeſa Laban prukis kui Jummalaid auuſtada (§. 80.).

§. 199. Nenda Jakob põggenes, ja keik, mis temmal olli, ja läks ülle Wratti-Jõe (§. 139.), ja ſai Rahhoga tulla ſemmi kui jubba Kanaani-Ma Rajale, Kileadi Mã jure; ſeal ſai Laban neid tagga. Se olli temmale teada antud kolmandel Pãwal pärraſt nende ärratullemiſt, et Jakob olli põggenend.

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1779, lk. 23